

Andrzej Kola

Toruń. Stare Miasto

Informator Archeologiczny : badania 8, 266

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

o 1 m, której wypełnisko stanowiła glina ilasta, próchnica zmieszana z piaskiem, próchnica ze śladami spalenizny, kamienie. Wyeksplorowano z niej ułamki ceramiki siwej, fragmentarycznie zachowane wyroby z żelaza, szkła, skóry oraz ułamki kości zwierzęcych. Obiekt pełnił funkcję jamy odpadowej.

Podobne materiały do wyeksplorowanych w jamie, odkryto w zachowanej warstwie kulturowej ciągnącej się na odcinku około 160 m, o miąższości średnio do 20 cm. Wiązać je należy ze średniowiecznym miastem.

TORUŃ
Stare Miasto

Katedra Archeologii
Uniwersytetu im. Mikołaja
Kopernika w Toruniu

Badania prowadził mgr Andrzej Kola. Finansował Miejski Konserwator Zabytków w Toruniu. Piąty sezon badań. Średniowieczna osada miejska.

Kontynuowano prace wykopaliskowe prowadzone od kilku lat na terenie Starego Miasta. Wykopy zlokalizowano w trzech punktach miasta. Wykop pierwszy, poszerzający wykop budowlany, założono przy ulicy Podmurnej 89. Natrafiono tu na dużych rozmiarów, nieokreślone konstrukcje drewniane oraz na drewniane szambo z XV-XVI w., zawierające znaczną ilość ceramiki, głównie naczyń oraz kafla garnkowych.

Wykop drugi o rozmiarach 4 x 6 m założono na zachód od tzw. Krzywej Wieży - w południowo-wschodniej części Starówki, bezpośrednio przy średniowiecznym, obwodowym murze miejskim. Celem było wyjaśnienie, czy istniały tu fortyfikacje, poprzedzające późnośredniowieczne umocnienia muryrowane. Przebudowy jakie zostały tu dokonane szczególnie w XVIII i XIX w. całkowicie zmieniły pierwotny układ warstw kulturowych. Mimo eksploracji do głębokości ca 4 m nie osiągnięto calca. Natrafiono natomiast na ceglane relikty zabudowy nowożytnej.

Ostatnie dwa wykopy badawcze założono na terenie posesji przy ulicy Rabiańskiej 16/18, w sąsiedztwie odkryć dokonanych wcześniej /w 1972 r./ w oficynie domu przy ulicy Kopernika 15. Oba te wykopy posiadały rozmiary 5 x 4 m. Oprócz relikwów zabudowy ceglanej, późnośredniowiecznej i nowożytnej, natrafiono na trzy fazy późnośredniowiecznego budownictwa drewnianego z XIII-XIV w. Stwierdzono, że budynki posiadały konstrukcję zrębową, natomiast odsłonięte w wykopach partie poza budynkami miały drewniane wymoszczenia wykonane z grubych desek ułożonych na poprzecznych legarach. W najniższej zalegającej warstwie kulturowej, na głębokości około 3,40 m wystąpiło znaczne skupisko ścinek skóry, ślad po istniejącej tu w drugiej połowie XIII w. pracowni szewskiej. W obu wykopach calec zalegał na głębokości 3,50 - 3,60 m.

Badania będą kontynuowane.